

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

1 sönd. efter trettandedagen

”Jesu dop”

Jes 43:1-4

Apg 8:14-17

Mark 1:9-11

Ps: 718:1-2, 69, 386, 718:3-5

Idag avslutas och fullbordas julen, även om vi ännu inte är framme vid tjugonedag Knut. Jesu dop hör hemma i julcykeln eftersom Jesu födelse och hans dop hör samman. Visserligen döptes Jesus som vuxen, det gick ju ungefär 30 år mellan hans födelse och dop men de är ändå förbundna med varandra.

Vid dopet så uppenbaras det vem Jesus är. Om han hade någon form av identitetskris innan dess så undanröjdes alla tvivel om Jesus person, här i samband med hans dop.

När han steg upp ur vattnet delade sig himlen, läste vi. Och med himlen menas inte de övre luftlager som vi kallar atmosfär utan den plats där Gud bor. Den andliga verklighet som normalt är osynlig för oss den bröt nu in i vår synliga verklighet. I Jes 64 läser vi: "O, att du lät himmelen rämna... så att du gjorde ditt namn känt." När himmelen öppnar sig så är det för att Gud vill göra sig känd för oss.

Ordet ”rämna” eller ’klyva, dela’ används också av Markus i kapitel 15: 18. Då handlar det om förhänget i templet som brast i två delar, uppifrån och ända ner, i samma stund som Jesus dog på korset. Förhänget var ju det som skiljde det heliga från det allra heligaste. In i det allra heligaste fick bara översteprästen gå en gång om året. Men Jesus död ledde till att det delades, med andra ord: nu är det fri tillgång till det allra heligaste, till Gud och till himlen. Jesu dop hör därför inte bara samman med hans födelse utan också med hans död.

Johannesdopet var inte samma sak som vårt kristna dop. Det var ett bättringsdop, folk tog till sig hans skarpa omvändelsepredikan och insåg att de levde fel. Och en efter en bestämde sig för att nu ska det bli ändring, de ville göra upp med sitt liv och börja leva efter Guds vilja. Det var därför de ställde sig i kö för att döpas av Johannes, och på så sätt symboliskt tvätta av sig sitt gamla liv och markera början på något nytt.

Jesus behövde ju egentligen inte döpas för sin egen skull. Men i detta dop blev han en del av den bortvända mänskligheten, för honom var det ett solidaritetsdop med oss som dagligen behöver omvända oss.

Genom att ställa sig i raden av botgörare blev han en av oss. När Gud blev människa fullbordades den gamla Immanuels-profetian, att *Gud skulle bli med oss*. Nu med dopet av Johannes förstår vi den fulla innebörden av detta. Gud skulle dela varje aspekt av att vara människa, även detta att vi inte lyckas leva som Gud vill, även synden tog han på sig, han som själv var utan synd.

Genom att ta på sig allas synder finns det nu inte längre någon återvändo för Jesus. Här brände han sina skepp, nu skulle hans vandring här på jorden oundvikligen leda till korset. Och själva korset liknar Jesus också vid ett dop. Han säger i Mk 10: "Kan ni döpas med det dop som jag döps med", syftande just på korset. Det första dopet är orsaken till det sista. Det är dessa två dop som ramar in Jesu offentliga verksamhet.

Himlen delade sig den dagen vid Jordanfloden för att Gud skulle komma *ned* till oss. Men *förlåten* delade sig för att vi skulle komma *upp* till Gud som bor i det allra heligaste.

Jag sa att Johannesdopet inte kunde jämföras med det kristna dopet. Det var ett symboliskt dop där egentligen inget annat hände än att en människa deklarerade sin vilja att börja ett nytt liv, även om det är stort i sig. Men det är ju inte riktigt därför som vi bär fram våra barn till dopfunten i Kyrkan.

Men i och med Johannes dop av Jesus blir dopet annorlunda. När Jesus döptes hände det ju faktiskt något. Himlen delade sig, Guds Ande sänkte sig ner över Jesus i form av en duva och Faderns röst hördes från himlen: "Du är min älskade son, du är min utvalde". Det var inte det som normalt hände när Johannes döpte kreti och pleti. Det här var något speciellt och nu får dopet en ny innebörd.

Jesus tar alltså Johannesdopet och kristnar det. Kristus betyder ju Messias, den smorde och här blir Jesus smord med den helige Ande. Tidigare var dopet bara vatten. *Nu är det vatten plus Ande!* Dopet kristnas genom smörjelsen av den Helige Ande.

När vi bär fram våra barn för att döpas är det vi ser bara vanligt vatten. Men det finns en osynlig verklighet också, det händer ytterligare något som vi inte kan se med våra ögon. När prästen öser vatten på barnets huvud får det inte bara vatten utan också del av den Helige Ande.

Men det var tre saker till som hände vid Jesu dop. Himlen delades, duvan sänkte sig ned och det tredje var att Faderns röst över Jesus: "Du är min älskade son". Detta var också något nytt och en del i kristnandet av dopet. Från och med nu sägs samma sak över varje barn och vuxen som döps. Inte så att vi hör en hörbar röst men när du och alla andra döptes sa Gud: "Du är min son, du är min dotter, du är mitt älskade barn". Genom dopet får vi Gud som far och vi blir hans barn.

När Jesus gick ner i Jordanflodens vatten var det för att bli en av oss, *Gud med oss*, bli en del av den mänsklighet som vänt sig bort från Gud och som behöver vända tillbaka till honom, till vår Far. När han steg upp ur vattnet var det för att *vi* skulle bli *med Gud*. Jesus steg ned till oss för att vi ska kunna stiga upp till honom. Dopet är inte längre bara symbolik, det är inte längre bara vatten. Genom dopet får vi del av den Helige Ande, vi får Gud som far och vi blir hans älskade barn, hans utvalda.